

و مفروضات یک تولید پیش‌بینی شده را بررسی می‌کنند و می‌گویند که ما چقدر بودجه نیاز داریم و بر اساس آن مشخص می‌شود که تا پایان سال ظرفیت تولید ما چقدر خواهد بود.

این عددی که من عنوان کردم، یعنی ۴۰۳۸ هزار بشکه در روز ظرفیت تولید نفت در پایان سال جاری، مشخصاً بر اساس توان بهره‌دهی چاه‌ها بوده که توسط شرکت‌های ما مانند نفت مناطق مرکزی، نفت فلات قاره، شرکت مهندسی و توسعه نفت و اروندان اعلام شده است.

بر این اساس این کار همیشگی است. این روش کاملاً فنی، مهندسی، عملیاتی و اجرایی است و ما هر ساله می‌گوییم که برنامه تولید چقدر است. برای سال آینده نیز این رقم اعلام خواهد شد. در این برنامه ضمن اینکه ظرفیت تولید قبل را حفظ می‌کنیم و این بخشی از برنامه است؛ برای افزایش ظرفیت تولید هم اقدام می‌کنیم چراکه اگر برای نگهداشت ظرفیت موجود اقدام نکنیم، با توجه به اینکه چاه‌ها سالانه افت طبیعی تولید دارند، بخشی از ظرفیت موجود از دست می‌رود.

چند سالی است با وجود برنامه‌ها باز هم ظرفیت تولید نفت ایران به ۴ میلیون بشکه نرسیده؛ آیا شدنی است؟

بله. شاید در سال‌های گذشته نبوده اما قبلاً این برنامه را داشتیم و به این سمت حرکت کرده بودیم. در سال‌های ۹۰ و ۹۱ به آن سمت هم رفته بودیم و این مسبق به سابقه است. ما عددی را که در توانمان هست، هدف‌گذاری کرده‌ایم. می‌خواهیم کمتر از ۲۰۰ هزار بشکه به ظرفیت تولید نفت کشور اضافه کنیم. این کار سنگین اما شدنی است.

چقدر برای رسیدن به ظرفیت ۳ میلیون و ۸۳۸ هزار بشکه در روز سرمایه‌گذاری شد و امسال قرار است چقدر هزینه شود؟

حدود ۵۰۰ میلیون دلار هزینه شد که به ظرفیت سال قبل برسیم، اما در مورد هزینه رسیدن به ۴ میلیون و ۳۸۰ هزار بشکه، چون

ما همیشه از نظر فنی، اجرایی، توان عملیاتی و از نظر اقتصادی باید یک ظرفیت بهینه‌ای داشته باشیم. ما ظرفیتی ایجاد نمی‌کنیم که غیر اقتصادی باشد. این ظرفیت بهینه است. ضمن اینکه وقتی کسی می‌خواهد ظرفیت جدیدی ایجاد کند، چشم‌اندازی را می‌بیند. ما با توجه به چشم‌انداز به‌دنبال ایجاد بهینه‌ترین میزان ظرفیت هستیم. ظرفیت بهینه یعنی اینکه نه آنچنان ظرفیت پایینی باشد که اگر نیاز به افزایش تولید و عرضه بود، قادر نباشیم و نه آنچنان ظرفیت بالایی است که اقتصاد طرح با مشکل رو به رو باشد.

طبیعتاً بخشی از این ظرفیت‌سازی مربوط به تولید حداکثری از میادین مشترک است. چاه‌های بیشتری از میادین مشترک وارد سرویس می‌کنیم. این حتی یک موضوع دیگری است. ما باید تولید از میادین مشترک را تا آنجا که امکان دارد بالا ببریم و میادین مستقل را برحسب نیاز جایگزین کنیم.

با این تعریف، از این افزایش کمتر از ۲۰۰ هزار بشکه‌ای ظرفیت تولید تا پایان سال، چه حجمی مربوط به میادین مشترک است؟

بخش قابل توجهی از این افزایش ظرفیت مربوط به میادین مشترک ما با کشورهای همسایه خواهد بود. برای مثال افزایش تولید از آزادگان، یادآوران و یاران را در برنامه داریم و این میادین مشترک غرب کارون در این افزایش ظرفیت تولید سهم حداکثری دارند.

در خصوص بازگشت به بازار نفت با حداکثر ظرفیت، آیا الان چشم‌انداز مثبتی وجود دارد؟

بله. با پوشش‌ها و مذاکراتی که در سطح بین‌الملل در حال انجام است، ما امیدواریم که با رفع برخی موانع بتوانیم به بازار برگردیم.

رسانه‌های بین‌المللی می‌گویند که ایران یک میلیون بشکه در روز می‌تواند عرضه نفت به بازار را افزایش دهد. درست است؟

حفظ ظرفیت بهینه تولید نفت در راستای این است که ما بتوانیم با حداکثر توان به بازار برگردیم. ما در این شرایط عدد و رقمی

با پوشش‌ها و مذاکراتی که در سطح بین‌الملل در حال انجام است، ما امیدواریم که با رفع برخی موانع بتوانیم به بازار برگردیم

هنوز جمع‌بندی نشده فعلاً نمی‌توان رقم دقیقی اعلام کرد. فقط این را می‌توان گفت که اعتبار مورد نیاز جهت تثبیت ظرفیت تولید نفت تخصیص داده شده است و مشکلی در تأمین اعتبار آن نیست.

یک مسأله‌ای که مطرح می‌شود، این است که آیا در اوج تحریم‌ها نیاز هست که ما برای افزایش ظرفیت تولید نفت سرمایه‌گذاری کنیم. درحالی که ممکن است به خاطر کاهش اجباری تولید، مجدداً این ظرفیت از دست برود؟ آیا سیگنال مثبتی از مذاکرات وین دریافت کرده‌اید؟ آیا قرار است تولید نفت ایران بزودی افزایش داشته باشد؟

